

הוכן מתוכנת תורת אמת, מותר להפיץ בכפוף לתנאי רשיון - [CC BY-NC-SA 2.5](#) אסור בשימוש מסחרי

וספרי ויקיטקסט תחת רשיון [GNU Free Doc. License](#) (c) ל' ר' פנחס ראובן שליט"א

משנה - נדרים

[פרק א](#) • [פרק ב](#) • [פרק ג](#) • [פרק ד](#) • [פרק ה](#) • [פרק ו](#) • [פרק ז](#) • [פרק ח](#) • [פרק ט](#) • [פרק יא](#) • [פרק יב](#)

פרק א

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#)

פרק ב

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#)

פרק ג

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#) [משנה י](#) [משנה יא](#)

פרק ד

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#)

פרק ה

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#)

פרק ו

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#) [משנה י](#)

פרק ז

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#)

פרק ח

[משנה ז](#) [משנה ו](#) [משנה ה](#) [משנה ד](#) [משנה ג](#) [משנה ב](#) [משנה א](#)

פרק ט

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#) [משנה י](#)

פרק י

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#)

פרק יא

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#) [משנה י](#) [משנה יא](#) [משנה יב](#)

א

פרק

א

משנה

-

א

פרק

כָּל פְּנוּי נְדָרִים כְּנְדָרִים, וְחֲרָמִים [א] כְּחֲרָמִים, וְשָׁבוּעוֹת כְּשָׁבוּעוֹת, וְנִזְיָרוֹת כְּנִזְיָרוֹת. הָאוֹמֵר לְחֵבְרוֹ, מְדַרְגֵי מִמֶּנּוּ, מְפָרְשֵׁי מִמֶּנּוּ, מְרַחֲקֵי מִמֶּנּוּ, שְׂאִינֵי אוֹכֵל [ג] לֶךְ [ד], שְׂאִינֵי טוֹעֵם לֶךְ, אָסוּר. מְנַדָּה [ה] אֵינִי לֶךְ, רַבִּי עֲקִיבָא הָיָה חוֹכֵד בְּזָה לְהַחֲמִיר [ו]. כְּנְדָרֵי רְשָׁעִים, נֶדֶר בְּנִזְיָר, וּבִקְרָבָן, וּבְשָׁבוּעָה. כְּנְדָרֵי כְּשָׂרִים, לֹא אָמַר כְּלוּם. כְּנִדְבוֹתָם, נֶדֶר [ז] בְּנִזְיָר וּבִקְרָבָן:

פרק א - משנה ב

האומר לחברו, קונם [יא] קונח, קונס, הרי אלו כנויין לקרבן [יג]. חרק [יד] חרף, חרף, הרי אלו כנויין לחרם. נזיק [טו] נזיח, פזיח, הרי אלו כנויין לנזירות. שבותה, שקוקה, נדר במותא [טז], הרי אלו כנויין לשבועה:

פרק א - משנה ג

האומר לא חלין [יז] [יח] לא אכל לך, לא כשר, ולא דכי, טהור, וטמא [יט], נותר, ופגול [כ], אסור [כא]. כאמרא [כב], פדירין, פעצים, פאשים, כמזבח, פהיכל, פירושלים, נדר באחד מכל משמשי המזבח, אף על פי שלא הזכיר קרבן, הרי זה נדר בקרבן [כג]. רבי יהודה אומר, האומר ירושלים, לא אומר כלום:

פרק א - משנה ד

האומר, קרבן, עולה, מנחה, חטאת, תודה, שלמים שאיני אוכל לך, אסור. רבי יהודה מתיר. הקרבן, בקרבן, קרבן שאכל לך, אסור. לקרבן לא אכל [ל] לך, רבי מאיר אוסר. האומר לחברו, קונם [לא] פי המדבר עמד, ידי עושה עמד, רגלי מהלכת עמד, אסור:

פרק ב

פרק ב - משנה א

וְאֵלוּ מִתְּרִין [א]. חֲלִין שְׂאֵכֵל לָךְ, כְּבֶשֶׂר חֲזִיר [ג], כְּעִבּוּדָה זָרָה, כְּעוֹרוֹת לְבוּבִין, כְּנִבְלוֹת, כְּטֶרְפוֹת, כְּשִׂקְצִים, כְּרִמְשִׁים [ד], כְּחֻלְת [ה] אֶהְרֹן וְכִתְרוֹמָתוֹ, מִתֵּר [ו]. הָאוֹמֵר לֹא־שָׁתוֹ, הָרִי אֶת־עָלֵי כְּאֵמָא [ח], פּוֹתְחִין לוֹ פֶּתַח מִמָּקוֹם אַחֵר, שֶׁלֹּא יִקַּל רֹאשׁוֹ לְכָךְ. קוֹנָם שְׂאִינִי [יא] יָשׁוּן, שְׂאִינִי מְדַבֵּר, שְׂאִינִי מְהַלֵּךְ, הָאוֹמֵר לֹא־שָׁתוֹ, קוֹנָם שְׂאִינִי מְשַׁמֵּשֵׁד, הָרִי זֶה בְּלֹא יַחַל דְּבָרוֹ. שְׁבוּעָה [יד] שְׂאִינִי יָשׁוּן, שְׂאִינִי מְדַבֵּר, שְׂאִינִי מְהַלֵּךְ, אֲסוּר:

פרק ב - משנה ב

קֶרְבֵּן לֹא אֵכֵל לָךְ, קֶרְבֵּן שְׂאֵכֵל לָךְ, לֹא קֶרְבֵּן לֹא אֵכֵל לָךְ, מִתֵּר. שְׁבוּעָה לֹא אֵכֵל לָךְ, שְׁבוּעָה שְׂאֵכֵל לָךְ, לֹא שְׁבוּעָה לֹא אֵכֵל לָךְ, אֲסוּר [יז]. זֶה חֹמֵר בְּשְׁבוּעוֹת מִבְּנֵדְרִים. וְחֹמֵר [יט] בְּנֵדְרִים מִבְּשְׁבוּעוֹת, כִּי־צַד, אָמַר, קוֹנָם סִפְּהָ [כ] שְׂאִינִי עוֹשֶׂה, לוֹלֵב שְׂאִינִי נוֹטֵל, תִּפְלִין שְׂאִינִי מְנִיחַ, בְּנֵדְרִים אֲסוּר, בְּשְׁבוּעוֹת מִתֵּר, שְׂאִין נִשְׁבָּעִין לְעֵבֵר [כג] עַל הַמְצוֹת:

פרק ב - משנה ג

יֵשׁ נֶדֶר בְּתוֹךְ נֶדֶר, וְאִין שְׁבוּעָה בְּתוֹךְ שְׁבוּעָה. כִּי־צַד, אָמַר הָרִינִי נְזִיר [כד] אִם אֵכֵל [כה], הָרִינִי נְזִיר אִם אֵכֵל, וְאֵכֵל, חֵיב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. שְׁבוּעָה שֶׁלֹּא אֵכֵל, שְׁבוּעָה שֶׁלֹּא אֵכֵל, וְאֵכֵל, אִינוֹ חֵיב אֶלָּא אַחַת [כז]:

פרק ב - משנה ד

סֵתָם נְדָרִים לְהַחְמִיר, וּפְרוּשָׁם לְהַקֵּל. כִּי־צַד, אָמַר הָרִי עָלֵי כְּבֶשֶׂר מְלִיחַ, כִּי־יִין נֶסֶד, אִם שֶׁל שְׁמִים נֶדֶר, אֲסוּר. אִם שֶׁל עִבּוּדָה זָרָה [ל] נֶדֶר, מִתֵּר. וְאִם סֵתָם, אֲסוּר. הָרִי עָלֵי כְּחָרָם, אִם כְּחָרָם שֶׁל שְׁמִים, אֲסוּר. וְאִם כְּחָרָם שֶׁל כְּהֵנִים, מִתֵּר. וְאִם סֵתָם, אֲסוּר. הָרִי עָלֵי כְּמַעֲשֵׂר, אִם כְּמַעֲשֵׂר בְּהֵמָה

נָדָר, אָסוּר. וְאִם שֶׁל גֵּרוֹן, מִתֵּר. וְאִם סִתָּם, אָסוּר. הֲרִי עָלַי כְּתוּבָה, אִם כְּתוּבָה הַלְשָׁכָה נָדָר, אָסוּר. וְאִם שֶׁל גֵּרוֹן, מִתֵּר. וְאִם סִתָּם, אָסוּר, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, סִתָּם תְּרוּמָה בִּיהוּדָה אָסוּרָה, בְּגִלְגִּיל מִתְּרַת, שְׂאִין אֲנָשִׁי גִלְגִּיל מִכִּירִין אֶת תְּרוּמַת הַלְשָׁכָה. סִתָּם חֲרָמִים, בִּיהוּדָה מִתְּרִין, וּבְגִלְגִּיל אָסוּרִין, שְׂאִין אֲנָשִׁי גִלְגִּיל מִכִּירִין אֶת חֲרָמֵי הַכְּהֻנִּים:

פרק ב - משנה ה

נָדָר בְּחָרָם **לד** וְאָמַר, לֹא נִדְרָתִי אֶלָּא בְּחָרְמוֹ שֶׁל יָם. בְּקֶרֶבָן, וְאָמַר, לֹא נִדְרָתִי אֶלָּא בְּקֶרֶבְנוֹת שֶׁל מְלָכִים **לה**. הֲרִי עֲצָמֵי קֶרֶבָן, וְאָמַר, לֹא נִדְרָתִי אֶלָּא בְּעֶצֶם שֶׁהִנַּחְתִּי לִי לְהִיּוֹת נוֹדָר **לו** בּוֹ. קוֹנֵם אֲשֶׁתִּי נְהִינִית לִי, וְאָמַר לֹא נִדְרָתִי אֶלָּא בְּאֲשֶׁתִּי הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁגֵּרְשֶׁתִּי, עַל כֵּלָּן אֵין נִשְׁאָלִים לָהֶם. וְאִם נִשְׁאָלוּ, עוֹנְשִׁין אוֹתָן וּמְחַמְּרִין עָלֵיהֶן, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, פּוֹתְחִין לָהֶם פֶּתַח מִמְּקוֹם אַחֵר, וּמְלַמְּדִים **לט** אוֹתָן כְּדֵי שֶׁלֹּא יִנְהָגוּ קְלוּת רֵאשׁ בְּנִדְרִים:

פרק ג

פרק ג - משנה א

אַרְבַּעַת נִדְרִים הִתִּירוּ חֲכָמִים, נִדְרֵי זְרוּזִין, וְנִדְרֵי הֶבְאִי, וְנִדְרֵי שְׂגָגוֹת, וְנִדְרֵי אֲנָסִים. נִדְרֵי זְרוּזִין, כִּי־צַד. הִיָּה מוֹכֵר חֶפֶץ וְאָמַר, קוֹנֵם שְׂאִינִי פּוֹחַת לְךָ מִן הַסֵּלַע, וְהִלָּה אוֹמֵר, קוֹנֵם שְׂאִינִי מוֹסִיף לְךָ עַל הַשֶּׁקֶל, שְׂנִיָּהוּ רוֹצִין בְּשִׁלְשָׁה דִּינָרִין. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר, אִף הַרוֹצֵה לְהַדִּיר אֶת חִבְרוֹ שְׂאִיכָל אֶצְלוֹ, אוֹמֵר, כָּל נָדָר **ב** שְׂאִינִי עֲתִיד לְדַר הוּא בְּטַל, וּבְלִבְדֵּי שְׂאִיָּה זָכוּר בְּשַׁעַת הַנִּדָּר:

פרק ג - משנה ב

נדרי הבאי, אָמַר, קוֹנָם אִם לֹא רָאִיתִי בְדֶרֶךְ הַזֶּה כִּיּוֹצְאֵי מִצְרַיִם, אִם לֹא רָאִיתִי נָחֵשׁ כְּקוֹרֶת בַּיִת הַבַּד [ד]. נְדָרֵי שְׁגָגוֹת, אִם אָכַלְתִּי וְאִם שָׁתִיתִי, וְנִזְכַּר שְׂאֵכַל וְשָׁתָה. שְׂאֵנִי אוֹכַל וְשְׂאֵנִי שׁוֹתָה, וְשָׁכַח וְאָכַל וְשָׁתָה. אָמַר, קוֹנָם אֲשֶׁתִּי נְהִינִית [ו] לִי, שְׁגָנְבָה אֶת פִּיִּסִי וְשִׁהַכְּתָה אֶת בְּנִי, וְנוֹדַע שְׂלֹא הִפְתּוּ וְנוֹדַע שְׂלֹא גָנְבְתוּ. רָאָה אוֹתָן אוֹכְלִים תְּאֵנִים וְאָמַר, הֲרִי עֲלִיכֶם קָרְבָן, וְנִמְצְאוּ [ז] אָבִיו וְאָחִיו, וְהָיוּ עִמָּהֶן אַחֲרַיִם, בַּיִת שְׂמַאי אוֹמְרִים, הֵן מִתְרִין וַיִּמָּה שְׁעִמָּהֶן אֲסוּרִין. וּבַיִת הֶלֶל אוֹמְרִים, אֵלּוּ וְאֵלּוּ מִתְרִין:

פרק ג - משנה ג

נדרי אָנְסִים, הַדִּירוּ חֲבֵרוֹ שְׂיֵאכֹל אֶצְלוֹ, וְחָלָה [ח] הוּא אוֹ שְׁחָלָה בְּנוֹ [ט] אוֹ שְׁעַכְבּוּ [י] נָהַר, הֲרִי אֵלּוּ נְדָרֵי אָנְסִין:

פרק ג - משנה ד

נוֹדְרִין לְהַרְגִין וְלְחַרְמִין וְלַמּוֹכְסִין שֶׁהִיא [יא] תְּרוּמָה אֶף עַל פִּי שְׂאִינָה תְּרוּמָה, שֶׁהֵן שֶׁל בַּיִת הַמְּלֻדָּה אֶף עַל פִּי שְׂאִינָן שֶׁל בַּיִת הַמְּלֻדָּה. בַּיִת שְׂמַאי אוֹמְרִים, בְּכָל נוֹדְרִין, חוּץ מִבְּשִׁבוּעָה [יב]. וּבַיִת הֶלֶל אוֹמְרִים, אֶף בְּשִׁבוּעָה. בַּיִת שְׂמַאי אוֹמְרִים, לֹא יִפְתַּח לוֹ בְּנֶדֶר. וּבַיִת הֶלֶל אוֹמְרִים, אֶף יִפְתַּח לוֹ. בַּיִת שְׂמַאי אוֹמְרִים, בְּמָה שֶׁהוּא מְדִירוֹ. וּבַיִת הֶלֶל אוֹמְרִים, אֶף בְּמָה שְׂאִינוֹ מְדִירוֹ. כִּיצַד, אָמְרוּ לוֹ, אָמור קוֹנָם אֲשֶׁתִּי נְהִינִית לִי, וְאָמַר קוֹנָם אֲשֶׁתִּי וּבְנִי נְהִינִין לִי, בַּיִת שְׂמַאי אוֹמְרִים, אֲשֶׁתּוֹ מִתְרַתּוֹ וּבְנִיו אֲסוּרִין. וּבַיִת הֶלֶל אוֹמְרִים, אֵלּוּ וְאֵלּוּ מִתְרִין:

פרק ג - משנה ה

הרי נטיעות **[טו]** האלו קרבו אם אינן נקצצות, טלית זו קרבו אם אינה נשרפת, יש להן פדיון **[ז]**. הרי נטיעות האלו קרבו עד שיקצצו, טלית זו קרבו עד שתשרף, אין להם פדיון:

פרק ג - משנה ו

הנודר מיורדי הים, מתר ביושביו היבשה. מיושביו היבשה, אסור ביורדי הים, שיורדי הים בכלל יושביו היבשה. לא כאלו שהולכין מעכו ליפו, אלא במי שדרכו לפרש **[כב]**:

פרק ג - משנה ז

הנודר מרואי החמה, אסור אף בסומיו, שלא נתפנו זה אלא למי שהחמה רואה אותו:

פרק ג - משנה ח

הנודר משחורי הראש, אסור בקרחין ובבעלי שיבות, ומתר בנשים ובקטנים, שאין נקראין שחורי הראש אלא אנשים:

פרק ג - משנה ט

הנוֹדֵר מִן הַיְלֻדִים, מִתֵּר בְּנוֹלָדִים. מִן הַנוֹלָדִים **[כו]**, אָסוּר בְּיְלֻדִים. רַבִּי
מֵאִיר מִתֵּיר אֶף בְּיְלֻדִים. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, לֹא נִתְפָּוּ **[כז]** זֶה אֵלָּא בְּמִי
שֶׁדָּרְכּוּ לְהוֹלִיד:

פרק ג - **משנה י**

הנוֹדֵר מִשׁוֹבְתֵי שַׁבַּת, אָסוּר בְּיִשְׂרָאֵל וְאָסוּר בְּכוֹתֵים **[כח]**. מֵאוֹכְלֵי שׁוֹם,
אָסוּר בְּיִשְׂרָאֵל וְאָסוּר בְּכוֹתֵים. מֵעוֹלֵי יְרוּשָׁלַיִם, אָסוּר בְּיִשְׂרָאֵל וּמִתֵּר
בְּכוֹתֵים:

פרק ג - **משנה יא**

קוֹנֵם שְׂאִינֵי נֶהְנֶה לְבָנֵי נַח, מִתֵּר בְּיִשְׂרָאֵל וְאָסוּר בְּאֲמוֹת הָעוֹלָם. שְׂאִינֵי
נֶהְנֶה לְזֶרַע אֲבֵרָהֶם, אָסוּר בְּיִשְׂרָאֵל וּמִתֵּר בְּאֲמוֹת הָעוֹלָם. שְׂאִינֵי נֶהְנֶה
לְיִשְׂרָאֵל **[ל]**, לֹקַח **[לא]** בְּיוֹתֵר וּמוֹכֵר בְּפָחוֹת. שְׂאִינֵי נֶהְנֵן לִי, לֹקַח
בְּפָחוֹת וּמוֹכֵר בְּיוֹתֵר, אִם שׁוֹמְעִין לוֹ **[לב]**. שְׂאִינֵי נֶהְנֶה לְהוֹן וְהוֹן לִי, יִהְיֶה
לְנִכְרִים **[לג]**. קוֹנֵם שְׂאִינֵי נֶהְנֶה לְעֶרְלִים, מִתֵּר בְּעֶרְלֵי יִשְׂרָאֵל וְאָסוּר בְּמוֹלֵי
הַגּוֹיִם. קוֹנֵם שְׂאִינֵי נֶהְנֶה לְמוֹלִים, אָסוּר בְּעֶרְלֵי יִשְׂרָאֵל וּמִתֵּר בְּמוֹלֵי
הַגּוֹיִם, שְׂאִין הָעֶרְלָה קְרוּיָה אֵלָּא לְשֵׁם הַגּוֹיִם, שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה ט) כִּי כָל הַגּוֹיִם
עֶרְלִים וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל עֶרְלֵי לֵב, וְאוֹמֵר (שמואל א יז) וְהִיָּה **[לד]** הַפְּלִשְׁתִּי
הָעֶרְל הַזֶּה, וְאוֹמֵר (שמואל ב א) פֶּן תִּשְׁמַחְנָה בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים, פֶּן תַּעֲלִזְנָה בְּנוֹת
הָעֶרְלִים. רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר, מֵאוֹסָה עֶרְלָה שֶׁנִּתְגַּנְּנוּ בָּהּ הַרְשָׁעִים,
שֶׁנֶּאֱמַר, כִּי כָל הַגּוֹיִם עֶרְלִים. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר, גְּדוּלָה מִיָּלָה שֶׁנִּכְרְתוּ
עָלֶיהָ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה בְּרִיתוֹת **[לה]**. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, גְּדוּלָה מִיָּלָה, שֶׁדוּחָה אֶת
הַשַּׁבַּת הַחֲמוּרָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קֶרְחָה אוֹמֵר, גְּדוּלָה מִיָּלָה, שֶׁלֹּא נִתְלָה לוֹ
לְמֹשֶׁה הַצַּדִּיק **[לו]** עָלֶיהָ מְלֵא שְׁעָה **[לז]**. רַבִּי נַחֲמִיָּה אוֹמֵר, גְּדוּלָה מִיָּלָה,
שֶׁדוּחָה אֶת הַנְּגָעִים. רַבִּי אוֹמֵר, גְּדוּלָה מִיָּלָה, שֶׁכָּל הַמִּצְוֹת שֶׁעָשָׂה אֲבֵרָהֶם
אֲבִינוּ לֹא נִקְרָא שְׁלֵם, עַד שֶׁמָּל, שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית יז), הִתְהַלַּךְ לִפְנֵי וְהִיָּה
תָּמִים **[לח]**. דָּבָר אַחֵר, גְּדוּלָה מִיָּלָה, שֶׁאֵלְמָלָה הִיא, לֹא בָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֶת עוֹלָמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה לג), כֹּה אָמַר ה' אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמֵם וְלַיְלָה
[לט], חֻקוֹת שְׁמִים וְאֶרֶץ לֹא שְׁמִתִּי:

פרק ד - משנה א

אין בין המִדָּר הנָּאָה מִחֲבָרוֹ לְמִדָּר הַיָּמֵנוּ מֵאֲכָל אֶלֶּא דְרִיסַת הַרְגֵּל וְכָלִים שְׂאִין עוֹשִׂין בָּהֶן אֲכָל נֶפֶשׁ. הַמִּדָּר מֵאֲכָל מִחֲבָרוֹ, לֹא יִשְׂאִילֵנוּ נֶפֶחַ וּכְבָרָה וְרַחִים וְתִנּוּר, אֲבָל מִשְׂאִיל לֹא חֲלוּק וְטַבַּעַת וְטַלִּית וּנְזָמִים, וְכָל דָּבָר שְׂאִין עוֹשִׂין בּוֹ אֲכָל נֶפֶשׁ. מְקוֹם שְׂמִשְׁכִּירִין פִּיּוּצָא בָּהֶן, אָסוּר:

פרק ד - משנה ב

הַמִּדָּר הַנָּאָה מִחֲבָרוֹ, שׁוֹקֵל אֶת שְׁקָלוֹ, וּפּוֹרֵעַ אֶת חוּבוֹ, וּמַחֲזִיר לֹא אֶת אֲבִדָּתוֹ. מְקוֹם שְׁנוּטְלִין עָלֶיהָ שְׂכָר [ו], תִּפְּל הַנָּאָה לְהַקְדִּישׁ:

פרק ד - משנה ג

וְתוֹרַם [ח] אֶת תְּרוּמָתוֹ וּמַעֲשָׂרוֹתָיו לְדַעְתּוֹ. וּמִקְרִיב [י] עָלָיו קִנֵּי זָבִין [יא], קִנֵּי זָבוֹת, קִנֵּי יוֹלְדוֹת, חֲטָאוֹת וְאַשְׁמוֹת, וּמִלְמָדוֹ מְדַרְשׁ, הַלְכוֹת וְאַגְדוֹת, אֲבָל לֹא לְמַדְנֵנוּ מִקְרָא. אֲבָל מְלַמֵּד הוּא אֶת בְּנָיו וְאֶת בְּנוֹתָיו מִקְרָא [יב], וְזֶן אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בְּנָיו [יג] אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא חֲבִב בְּמִזְוֹנוֹתֵיהֶם. וְלֹא זֶזוֹן אֶת בְּהֵמָתוֹ, בֵּין טִמְאָה בֵּין טְהוֹרָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, זֶן אֶת הַטִּמְאָה [טו], וְאִינוּ זֶן אֶת הַטְּהוֹרָה. אָמְרוּ לוֹ, מַה בֵּין טִמְאָה לְטְהוֹרָה. אָמַר לָהֶן, שֶׁהַטְּהוֹרָה נִפְשָׁה לְשָׂמִים וְגוֹפָה שְׁלוֹ, וְהַטִּמְאָה נִפְשָׁה וְגוֹפָה לְשָׂמִים [טז]. אָמְרוּ לוֹ, אֵף הַטִּמְאָה נִפְשָׁה לְשָׂמִים וְגוֹפָה שְׁלוֹ, שְׂאֵם יִרְצָה, הָרִי הוּא מוֹכְרָה לְגוֹיִם אוֹ מֵאֲכִילָה לְכָלִבִּים:

פרק ד - משנה ד

הַמְדַּר הַנָּאָה מִחֲבֵרוֹ וְנִכְנַס לְבִקְרוֹ, עוֹמֵד, אֲבָל לֹא יוֹשֵׁב. וּמִרְפָּאָהוּ רְפוּאָת נַפְשׁ, אֲבָל לֹא רְפוּאָת מָמוֹן {יט}. וְרוֹחֵץ עִמּוֹ בְּאִמְבִּטָּיָא גְדוּלָּה, אֲבָל לֹא בִקְטִנָּה. וְיִשָּׁן עִמּוֹ בְּמִטָּה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר {כב}, בִּימֹת הַחֲמָה, אֲבָל לֹא בִּימֹת הַגְּשָׁמִים, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְהִינְהוּ. וּמִסֵּב עִמּוֹ עַל הַמִּטָּה {כג}, וְאוֹכֵל עִמּוֹ עַל הַשְּׁלֶחַן {כד}, אֲבָל לֹא מִן הַתְּמָחוּי, אֲבָל אוֹכֵל הוּא עִמּוֹ מִן הַתְּמָחוּי הַחוּזָר. לֹא יֹאכֵל עִמּוֹ מִן הָאֲבוּס {כה} שֶׁלְּפָנָי הַפּוֹעֲלִים, וְלֹא יַעֲשֶׂה עִמּוֹ בְּאֶמּוֹ, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, עוֹשֶׂה הוּא בְּרַחוּק {כו} מִמֶּנּוּ:

פרק ד - משנה ה

הַמְדַּר הַנָּאָה מִחֲבֵרוֹ לְפָנָי {כז} שְׂבִיעִית, לֹא יוֹרֵד לְתוֹךְ שְׂדֵהוּ, וְאִינוֹ אוֹכֵל מִן הַנוֹטוֹת. וּבְשִׂבְעִית {כח} אִינוֹ יוֹרֵד לְתוֹךְ שְׂדֵהוּ, אֲבָל אוֹכֵל הוּא מִן הַנוֹטוֹת. נֶדֶר הַיְמָנוֹ מֵאֲכָל לְפָנָי שְׂבִיעִית, יוֹרֵד לְתוֹךְ שְׂדֵהוּ, וְאִינוֹ אוֹכֵל מִן הַפְּרוֹת. וּבְשִׂבְעִית, יוֹרֵד אוֹכֵל:

פרק ד - משנה ו

הַמְדַּר הַנָּאָה מִחֲבֵרוֹ, לֹא יִשְׁאִילָנוּ וְלֹא יִשְׁאַל מִמֶּנּוּ, לֹא יִלְוֶנוּ וְלֹא יִלְוֶה מִמֶּנּוּ, וְלֹא יִמְכֹּר לוֹ וְלֹא יִקַּח מִמֶּנּוּ. אָמַר לוֹ, הַשְּׂאִילָנִי פְּרִתָּךְ {לב}. אָמַר לוֹ, אֵינָה פְּנוּיָה {לג}. אָמַר קוֹנָם שְׂדֵי שְׂאֵנֵי חוֹרֵשׁ בָּהּ לְעוֹלָם, אִם הִיא דְרָכּוֹ לְחֹרֵשׁ, הוּא אָסוּר וְכָל אָדָם מִתְרִין {לד}. אִם אֵין דְרָכּוֹ לְחֹרֵשׁ, הוּא וְכָל אָדָם אָסוּרִין:

פרק ד - משנה ז

הַמְדַר הַנָּאָה מִחֲבָרוֹ וְאִין לוֹ מָה יֵאכֹל, הוֹלֵךְ אֶצֶל הַחֲנוּנִי **לח** וְאוֹמֵר, אִישׁ פְּלוֹנִי מְדַר מִמְּנֵי הַנָּאָה וְאִינִי יוֹדֵעַ מָה אֶעֱשֶׂה, וְהוּא נוֹתֵן לוֹ וּבָא וְנוֹטֵל מִזָּה. הִיָּה בֵּיתוֹ **לז** לְבָנוֹת, גִּידְרוּ לְגִדְרָה, שְׂדֵהוּ לְקֶצֶר, הוֹלֵךְ אֶצֶל הַפּוֹעֲלִים וְאוֹמֵר, אִישׁ פְּלוֹנִי מְדַר מִמְּנֵי הַנָּאָה וְאִינִי יוֹדֵעַ מָה אֶעֱשֶׂה. הֵם עוֹשִׂין עִמוֹ, וְנוֹטְלִין וְנוֹטֵלִין שָׂכָר מִזָּה:

פרק ד - משנה ח

הָיָה מְהַלְכִין בְּדֶרֶךְ, וְאִין לוֹ מָה יֵאכֹל, נוֹתֵן לְאַחַר לְשׁוּם מִתְּנָה **לח** וְהִלָּה מִתֵּר בָּהּ. אִם אִין עִמָּהֶם אַחַר, מְנִיחַ עַל הַסֵּלַע אוֹ עַל הַגֶּדֶר וְאוֹמֵר, הָרִי הוּן מְפֻקְרִים לְכָל מִי שְׁיַחְפֹּץ, וְהִלָּה נוֹטֵל וְאוֹכֵל. וְרַבִּי יוֹסִי אוֹסֵר:

פרק ה

פרק ה - משנה א

הַשְּׁתַּפִּין שְׁנִדְרוּ הַנָּאָה זֶה מִזָּה, אֲסוּרִין לְכַנֵּס לְחָצֵר. רַבִּי אֶלְיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר, זֶה נִכְנָס לְתוֹךְ שְׁלוֹ וְזֶה נִכְנָס לְתוֹךְ שְׁלוֹ. וְשִׁנְיָהֶם אֲסוּרִים לְהַעֲמִיד שָׁם רְחִים וְתַנּוּר וּלְגַדֵּל תְּרַנְגוּלִים. הִיָּה אֶחָד מֵהֶם מְדַר הַנָּאָה מִחֲבָרוֹ, לֹא יִכְנָס לְחָצֵר. רַבִּי אֶלְיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר, יָכוֹל הוּא לֹמַר לוֹ, לְתוֹךְ שְׁלִי אֲנִי נִכְנָס וְאִינִי נִכְנָס לְתוֹךְ שְׁלָךְ. וְכוּפִין אֶת הַנוֹדֵר לְמַכֵּר אֶת חֻלְקוֹ:

פרק ה - משנה ב

הָיָה אֶחָד מִן הַשּׁוֹק מְדַר מֵאֶחָד מֵהֶם הַנָּאָה, לֹא יִכָּנֵס לְחֶצֶר. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אָמַר, יָכוֹל הוּא לֹאמַר לוֹ, לְתוֹךְ שֶׁל חֲבֵרָה אֲנִי נִכְנָס, וְאִינִי נִכְנָס לְתוֹךְ שְׁלֶדָה:

פרק ה - משנה ג

הַמְדַר הַנָּאָה מִחֲבֵרוֹ, וְיֵשׁ לוֹ מְרֻחָץ וּבֵית הַבַּד מִשְׁכָּרִים {ה} בְּעִיר, אִם יֵשׁ לוֹ בֵּהָן תְּפִיסַת יָד, אָסוּר. אֵין לוֹ בֵּהָן תְּפִיסַת יָד, מִתֵּר {ו}. הָאֹמֵר לְחֲבֵרוֹ, קוֹנֵם לְבֵיתָהּ שְׁאֲנִי נִכְנָס {ז} וְשֶׁדָּדָה שְׁאֲנִי לוֹקַח, מֵת אוֹ שְׁמַכְרוּ {ח} לְאַחֵר, מִתֵּר. קוֹנֵם לְבֵיתָהּ זֶה שְׁאֲנִי נִכְנָס, שְׁדָּדָה זֶה שְׁאֲנִי לוֹקַח, מֵת אוֹ שְׁמַכְרוּ לְאַחֵר, אָסוּר:

פרק ה - משנה ד

הַרִינִי עֲלֶיךָ חֶרֶם {ט}, הַמְדַר {יא} אָסוּר {יב}. הָרִי אֶתְּ עָלַי חֶרֶם, הַנּוֹדֵר אָסוּר. הַרִינִי עֲלֶיךָ וְאֶתְּ עָלַי, שְׁנִיָּהֶם אָסוּרִין. וְשְׁנִיָּהֶם מִתֵּרִין בְּדָבָר שֶׁל עוֹלֵי בְּבַל, וְאָסוּרִין בְּדָבָר שֶׁל אוֹתָהּ הָעִיר {יד}:

פרק ה - משנה ה

וְאִיזְהוּ דָּבָר שֶׁל עוֹלֵי בְּבַל, כְּגוֹן הַר הַבֵּית וְהַעֲזָרוֹת {טו} וְהַבּוֹר שֶׁבְּאֲמָצֵעַ הַדְּרָךְ. וְאִיזְהוּ דָּבָר שֶׁל אוֹתָהּ הָעִיר, כְּגוֹן הַרְחֵבָה וְהַמְרֻחָץ, וּבֵית הַכְּנָסֶת {טז} וְהַתְּבָה וְהַסְּפָרִים. וְהַכּוֹתֵב חֲלָקוֹ לְנִשְׂיָא {יז}. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אֶחָד כּוֹתֵב לְנִשְׂיָא וְאֶחָד כּוֹתֵב לְהַדְּיוּט. מֵה בֵּין כּוֹתֵב לְנִשְׂיָא לְכּוֹתֵב לְהַדְּיוּט, שֶׁהַכּוֹתֵב לְנִשְׂיָא אֵינוֹ צָרִיךְ לְזַכּוֹת. וְהַכּוֹתֵב לְזַכּוֹת, אֶחָד זֶה וְאֶחָד זֶה צָרִיכִין לְזַכּוֹת. לֹא דָּבְרוּ בְּנִשְׂיָא אֶלָּא בַּהוּהוּ {יח}. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אֵין

אנשי גליל צריכין לכתב, שפבר {יט} כתבו אבותיהם על ידיהם:

פרק ה - משנה ו

המדר {כ} הנאה מחברו ואין לו מה יאכל, נותנו לאחר לשום מתנה, והלה מתר בה. מעשה באחד בבית חורון שהיה אביו מדר הימנו הנאה, והיה משיא את בנו, ואמר לחברו, חצר וסעודה נתונים לך במתנה, ואין לפניך אלא כדי שיבא אבא ויאכל עמנו בסעודה. אמר לו, אם שלי הם, הרי הם מקדשין לשמים. אמר לו, לא נתתי את שלי שתקדישם לשמים. אמר לו, לא נתת לי את שלך אלא שתהא אתה ואביך אוכלים ושותים ומתרצים זה לזה, ויהא עון תלוי בראשו {כא}. וכשבא דבר לפני חכמים, אמרו, כל מתנה שאינה {כב} שאם הקדישה אינה מקדשת, אינה מתנה:

פרק ו

פרק ו - משנה א

הנודר מן המבשל, מתר בצלי ובשלוק. אמר קונם תבשיל שאיני טועם, אסור במעשה קדרה {א} רך, ומתר בעבה {ג} ומתר בביצת טרמיטא, ובדלעת

פרק ו - משנה ב

הנודר ממעשה קדרה, אינו אסור אלא ממעשה רתחתה. אמר, קונם

היורד לקדרה שאיני טועם, אסור בכל המתבשלין בקדרה:

פרק ו - משנה ג

מן הכבוש, אינו אסור אלא מן הכבוש של ירק. כבוש שאיני טועם, אסור בכל הכבושים. מן השלוק, אינו אסור אלא מן השלוק של בשר. שלוק שאיני טועם, אסור בכל השלקים. מן הצלי, אינו אסור אלא מן הצלי של בשר, דברי רבי יהודה. צלי שאיני טועם, אסור בכל הצלויים. מן המליח, אינו אסור אלא מן המליח של דג. מליח שאיני טועם, אסור בכל המלוחים:

פרק ו - משנה ד

דג דגים שאיני טועם, אסור בהן, בין גדולים בין קטנים, בין מלוחין בין טפלין, בין חיון בין מבשלין, ומתן בטרית טרופה ובציר. הנודר מן הצחנה, אסור בטרית טרופה, ומתן בציר ובמרקס. הנודר מטרית טרופה, אסור בציר ובמרקס:

פרק ו - משנה ה

הנודר מן החלב, מתן בקום. ורבי יוסי אוסר **[יא]**. מן הקום, מתן בחלב **[יב]**. אבא שאול אומר, הנודר מן הגבינה, אסור בה בין מלוחה בין טפלה:

פרק ו - משנה ו

הַנוֹדֵר מִן הַבֶּשֶׁר, מֵתֵר בְּרֹטֵב וּבִקְפָּה. וְרַבֵּי יְהוּדָה אוֹסֵר. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַעֲשֵׂה וְאָסֵר עָלַי רַבִּי טַרְפוֹן בִּיצִים שֶׁנִּתְבַּשְׁלוּ עִמוֹ. אָמְרוּ לוֹ, וְכֵן הִדְבֵּר, אֵימָתִי, בְּזֵמַן שֶׁיֵּאמַר בְּשֵׁר זֶה עָלַי, שֶׁהַנוֹדֵר מִן הַדְּבַר וְנִתְעָרַב בְּאַחַר, אִם יֵשׁ בּוֹ בְּנוֹתָן טַעַם, אָסוּר:

פרק ו - משנה ז

הַנוֹדֵר מִן הַיַּיִן, מֵתֵר בְּתַבְשִׁיל שֶׁיֵּשׁ בּוֹ טַעַם יַיִן. אָמַר קוֹנֵם יַיִן זֶה {טו} שֶׁאֵינִי טוֹעֵם, וְנִפְל לְתַבְשִׁיל, אִם יֵשׁ בּוֹ בְּנוֹתָן טַעַם, הֲרִי זֶה אָסוּר. הַנוֹדֵר מִן הָעֲנָבִים, מֵתֵר בְּיַיִן. מִן הַזֵּיתִים, מֵתֵר בְּשֶׁמֶן. אָמַר קוֹנֵם זֵיתִים וְעֲנָבִים אֵלוֹ {טז} שֶׁאֵינִי טוֹעֵם, אָסוּר בְּהֵן וּבִיוֹצֵא מֵהֵן:

פרק ו - משנה ח

הַנוֹדֵר מִן הַתְּמָרִים, מֵתֵר בְּדָבֵשׁ תְּמָרִים {יז}. מִסְתַּנְּנִיּוֹת, מֵתֵר בְּחֶמֶץ סְתַנְּנִיּוֹת. רַבִּי יְהוּדָה בֵּן בִּתְרִיא אוֹמֵר, כָּל שֶׁשָּׂם תּוֹלְדָתוֹ קְרוּיָה עָלָיו וְנוֹדֵר הֵימָנוּ, אָסוּר אֵף בִּיוֹצֵא הֵימָנוּ. וְחֻכְמִים מִתִּירִין:

פרק ו - משנה ט

הַנוֹדֵר מִן הַיַּיִן, מֵתֵר בֵּינָן תְּפוּחִים. מִן הַשֶּׁמֶן {יט}, מֵתֵר בְּשֶׁמֶן שֶׁמֶשְׁמִין. מִן הַדָּבֵשׁ {כ}, מֵתֵר בְּדָבֵשׁ תְּמָרִים. מִן הַחֶמֶץ, מֵתֵר בְּחֶמֶץ סְתַנְּנִיּוֹת. מִן הַכֶּרְשִׁין, מֵתֵר בְּקַפְלוֹטוֹת. מִן הַיֶּרֶק, מֵתֵר בְּיֶרְקוֹת הַשָּׂדֶה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא שֵׁם לְוָאֵי:

פרק ו - משנה י

מִן הַכְּרוּב, אָסוּר בְּאֶסְפְּרָגוּס. מִן הָאֶסְפְּרָגוּס, מִתֵּר בְּכְרוּב. מִן הַגְּרִיסִים
[כג], אָסוּר מִן הַמְּקָפָה, וְרַבִּי יוֹסִי מֵתִיר. מִן הַמְּקָפָה, מִתֵּר בְּגְרִיסִין [כה].
מִן הַמְּקָפָה, אָסוּר בְּשׁוּם, וְרַבִּי יוֹסִי מֵתִיר. מִן הַשּׁוּם, מִתֵּר בְּמְקָפָה. מִן
הַעֲדָשִׁים, אָסוּר בְּאֶשְׁשִׁין, וְרַבִּי יוֹסִי מֵתִיר. מִן הָאֶשְׁשִׁים, מִתֵּר בְּעֲדָשִׁים.
חֲטָה חֲטִים שְׂאִינִי טוֹעִם, אָסוּר בְּהֵן בֵּין קֶמַח בֵּין פֶּת. גְּרִיס גְּרִיסִין שְׂאִינִי
טוֹעִם, אָסוּר בְּהֵן בֵּין חֵיין בֵּין מְבֻשָּׁלִים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר [כז], קוֹנֵם גְּרִיס
אוֹ חֲטָה שְׂאִינִי טוֹעִם, מִתֵּר לְכוֹס חֲטִים:

פרק ז

פרק ז - משנה א

הַנוֹדֵר מִן הַיָּרֵק, מִתֵּר בְּדְלוּעִין. וְרַבִּי עֲקִיבָא אוֹסֵר [א]. אָמְרוּ לוֹ לְרַבִּי
עֲקִיבָא, וְהֲלֹא אוֹמֵר אָדָם לְשְׁלוּחוֹ קַח לִי יָרֵק וְהוּא אוֹמֵר לֹא מְצֵאתִי אֶלָּא
דְלוּעִין. אָמַר לָהֶם, כֵּן הַדָּבָר, אוֹ שְׂמָא אוֹמֵר הוּא לוֹ לֹא מְצֵאתִי אֶלָּא
קִטְנִית, אֶלָּא שֶׁהַדְלוּעִין בְּכָלֵל יָרֵק, וְקִטְנִית אֵינֶן בְּכָלֵל יָרֵק. וְאָסוּר בְּפֹל
הַמְצָרִי לַח [ב], וּמִתֵּר בִּיבֶשׁ:

פרק ז - משנה ב

הַנוֹדֵר מִן הַדָּגָן, אָסוּר בְּפֹל הַמְצָרִי יָבֵשׁ, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכְמִים
אוֹמְרִים, אֵינֶנּוּ אָסוּר אֶלָּא בְּחֻמְשַׁת הַמֵּינִין. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר [ג], הַנוֹדֵר מִן
הַתְּבוּאָה, אֵינֶנּוּ אָסוּר אֶלָּא מִחֻמְשַׁת הַמֵּינִין. אֲבָל הַנוֹדֵר מִן הַדָּגָן, אָסוּר
בְּכָל, וּמִתֵּר בְּפִרוֹת הָאֵילָן וּבִיָּרֵק:

פרק ז - משנה ג

הנוֹדֵר מִן הַכֶּסֶת, מִתֵּר בְּשֵׁק {ד}, בִּירֵיעָה, וּבַחֲמִילָה. אָמַר קוֹנֵם צָמֵר עוֹלָה עָלָי, מִתֵּר לְהַתְּכִסּוֹת בְּגָזֵי צָמֵר. פִּשְׁתָּן עוֹלָה עָלָי, מִתֵּר לְהַתְּכִסּוֹת בְּאַנִּיצֵי {ה} פִּשְׁתָּן. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, הַכֹּל לְפִי הַנוֹדֵר. טָעַן וְהִזִּיעַ וְהִיָּה רִיחוֹ קָשָׁה {ו}, אָמַר קוֹנֵם צָמֵר וּפִשְׁתִּים עוֹלָה עָלָי, מִתֵּר לְהַתְּכִסּוֹת וְאָסוּר לְהַפְשִׁיל לְאַחֲרָיו {ז}:

פרק ז - משנה ד

הַנוֹדֵר מִן הַבֵּית, מִתֵּר בְּעֵלְיָהּ, דִּבְרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, עֲלֶיהָ בְּכָל הַבֵּית {ח}. הַבֵּית. הַנוֹדֵר מִן הָעֵלְיָהּ, מִתֵּר בַּבֵּית:

פרק ז - משנה ה

הַנוֹדֵר מִן הַמָּטָה, מִתֵּר בְּדַרְגָּשׁ, דִּבְרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, דַּרְגָּשׁ בְּכָל מָטָה. הַנוֹדֵר מִן הַדַּרְגָּשׁ, מִתֵּר בְּמָטָה. הַנוֹדֵר מִן הָעִיר, מִתֵּר לְכַנֵּס לְתַחוּמָהּ {ט} שֶׁל עִיר, וְאָסוּר לְכַנֵּס לְעִבּוּרָהּ. אָבֵל הַנוֹדֵר מִן הַבֵּית, אָסוּר מִן הָאֵגוֹף וּלְפָנָיו:

פרק ז - משנה ו

קוֹנֵם פְּרוֹת הָאֵלוֹ {יא} עָלָי, קוֹנֵם הוּן עַל פִּי, קוֹנֵם הוּן לְפִי, אָסוּר בְּחִלּוּפֵיהֶן וּבְגִדוּלֵיהֶן {יב}. שְׂאֵנִי אוֹכֵל וְשְׂאֵנִי טוֹעֵם, מִתֵּר בְּחִלּוּפֵיהֶן וּבְגִדוּלֵיהֶן, בְּדָבָר שֶׁזָּרְעוּ כָּלָה {יג}. אָבֵל בְּדָבָר שֶׁאִין זָרְעוּ כָּלָה, אֶפְלוּ גִדּוּלֵי גִדּוּלֵי אָסוּרִין:

פרק ז - משנה ז

הַאֲמֵר לְאַשְׁתּוֹ, קוֹנֵם מַעֲשֵׂה יְדִידָךְ עָלַי, קוֹנֵם הוּן עַל פִּי, קוֹנֵם הוּן לְפִי, אָסוּר **[טו]** בְּחִלּוּפֵיהֶן וּבְגְדוּלֵיהֶן. שְׂאִינִי אוֹכֵל, שְׂאִינִי טוֹעֵם, מִתֵּר בְּחִלּוּפֵיהֶן וּבְגְדוּלֵיהֶן, בְּדָבָר שֶׁזָרְעוּ כָּלָה. אֲבָל בְּדָבָר שֶׁאִין זָרְעוּ כָּלָה, אֲפִלוּ גְדוּלֵי גְדוּלִין אָסוּרִים:

פרק ז - משנה ח

שְׂאֵת עוֹשֶׂה אִינִי אוֹכֵל עַד הַפֶּסַח, שְׂאֵת עוֹשֶׂה אִינִי מִתְּכַסֶּה עַד הַפֶּסַח, עֲשֵׂתָה לְפָנַי הַפֶּסַח, מִתֵּר לְאָכֵל וּלְהִתְכַסּוֹת אַחַר הַפֶּסַח. שְׂאֵת עוֹשֶׂה עַד הַפֶּסַח אִינִי אוֹכֵל, וְשְׂאֵת עוֹשֶׂה עַד הַפֶּסַח אִינִי מִתְּכַסֶּה, עֲשֵׂתָה לְפָנַי הַפֶּסַח, אָסוּר לְאָכֵל וּלְהִתְכַסּוֹת אַחַר הַפֶּסַח:

פרק ז - משנה ט

שְׂאֵת נְהַנִּית לִי עַד הַפֶּסַח אִם תִּלְכִּי לְבַיִת אָבִיךָ עַד הַחֹג, הִלְכָה לְפָנַי הַפֶּסַח, אָסוּרָה בְּהִנָּאתוֹ עַד הַפֶּסַח **[יז]**. אַחַר הַפֶּסַח, בְּלֹא יַחַל דְּבָרוֹ. שְׂאֵת נְהַנִּית לִי עַד הַחֹג אִם תִּלְכִּי לְבַיִת אָבִיךָ עַד הַפֶּסַח, וְהִלְכָה לְפָנַי הַפֶּסַח, אָסוּרָה בְּהִנָּאתוֹ עַד הַחֹג, וּמִתְּרַת לִילָךְ אַחַר הַפֶּסַח **[יט]**:

פרק ח

פרק ח - משנה א

קוֹנָם יִין שְׁאַנִי טוֹעִם הַיּוֹם, אֵינּוּ אָסוּר אֶלֶּא עַד שְׁתַּחֲשֹׁד. שַׁבַּת זֹו, אָסוּר בְּכָל הַשַּׁבָּת, וְשַׁבַּת שְׁעֵבְרָה. חֲדָשׁ זֶה, אָסוּר בְּכָל הַחֲדָשׁ, וְרֵאשׁ חֲדָשׁ לְהַבָּא. שְׁנָה זֹו, אָסוּר בְּכָל הַשְּׁנָה, וְרֵאשׁ הַשְּׁנָה לְעֵתִיד לְבֵא [ב]. שְׁבוּעַ זֶה, אָסוּר בְּכָל הַשְּׁבוּעַ, וְשְׁבִיעִית שְׁעֵבְרָה. וְאִם אָמַר יוֹם אֶחָד, שַׁבַּת אַחַת, חֲדָשׁ אֶחָד, שְׁנָה אַחַת, שְׁבוּעַ אֶחָד, אָסוּר מִיּוֹם לְיוֹם:

פרק ח - משנה ב

עַד הַפֶּסַח, אָסוּר עַד שְׁיַגִּיעַ [ה]. עַד שְׁיִהְיֶה, אָסוּר עַד שְׁיִצֵּא. עַד לַפְּנֵי הַפֶּסַח, רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר, אָסוּר עַד שְׁיַגִּיעַ. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, אָסוּר עַד שְׁיִצֵּא:

פרק ח - משנה ג

עַד הַקָּצִיר, עַד הַבְּצִיר, עַד הַמְּסִיק, אֵינּוּ אָסוּר אֶלֶּא עַד שְׁיַגִּיעַ. זֶה הַכֹּל, כָּל שְׁזָמְנוּ קְבוּעַ [ה] וְאָמַר עַד שְׁיַגִּיעַ, אָסוּר עַד שְׁיַגִּיעַ. אָמַר עַד שְׁיִהְיֶה, אָסוּר עַד שְׁיִצֵּא. וְכָל שְׁאִין זָמְנוּ קְבוּעַ, בֵּין אָמַר עַד שְׁיִהְיֶה, בֵּין אָמַר עַד שְׁיַגִּיעַ, אֵינּוּ אָסוּר אֶלֶּא עַד שְׁיַגִּיעַ:

פרק ח - משנה ד

עַד הַקִּיץ [ט], עַד שְׁיִהְיֶה הַקִּיץ, עַד שְׁיִתְחִילוּ הָעַם לְהַכְנִיס בְּכַלְפֹּלוֹת. עַד שְׁיַעֲבֹר הַקִּיץ, עַד שְׁיִקְפְּלוּ [י] הַמְּקָצוּעוֹת. עַד הַקָּצִיר [יא], עַד שְׁיִתְחִיל הָעַם לְקַצֵּר, קָצִיר חֲטִיין אֲבָל לֹא קָצִיר שְׁעָרִים. הַכֹּל לְפִי מְקוֹם נְדָרוֹ, אִם הָיָה בְּהַר, בְּהַר, וְאִם הָיָה בְּבִקְעָה, בְּבִקְעָה:

פרק ח - משנה ה

עד הגשמים, עד שיהיו הגשמים, עד שתירד רביעה שניה **[יד]**. רבן שמעון בן גמליאל אומר, עד שיגיע זמנה של רביעה. עד שיפסקו גשמים, עד שיצא ניסן פלו, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, עד שיעבר הפסח. קונם יין שאיני טועם השנה **[טו]**, נתעברה השנה, אסור בה ובעבורה. עד ראש אדר, עד ראש אדר הראשון. עד סוף אדר, עד סוף אדר הראשון **[טז]**. רבי יהודה אומר, קונם יין שאיני טועם עד שיהא הפסח, אינו אסור אלא עד ליל הפסח, שלא נתפנו זה אלא עד שעה שדרך **[יז]** בני אדם לשתות יין:

פרק ח - משנה ו

אמר קונם בשר שאיני טועם עד שיהא הצום, אינו אסור אלא עד לילי צום, שלא נתפנו זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לאכל בשר. רבי יוסי בנו אומר, קונם שום שאיני טועם עד שתהא שבת, אינו אסור אלא עד לילי שבת, שלא נתפנו זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לאכל שום:

פרק ח - משנה ז

האומר לחברו קונם שאני **[כא]** נהנה לך אם אין אתה בא ונוטל לבניך **[כב]** פור אחד של חטין ושתי חביות של יין, הרי זה יכול להפר **[כג]** את נדרו שלא על פי חכם, ויאמר לו, פלום אמרת אלא מפני כבודי **[כד]**, זהו כבודי. וכן האומר לחברו קונם שאתה נהנה לי **[כה]** אם אין אתה בא ונותן לבני פור אחד של חטין ושתי חביות של יין, רבי מאיר אומר, אסור עד שיתן. ונחכמים אומרים, אף זה יכול להפר את נדרו שלא על פי חכם, ויאמר לו, הרי אני **[כו]** כאלו התקבלתי **[כז]**. היו מסרבין בו לשאת בת אחותו ואמר קונם שהיא נהנית לי לעולם, וכן המגרש את אשתו ואמר קונם אשתי נהנית לי לעולם, הרי אלו מתרות להנות לו **[ל]**, שלא נתפנו זה אלא לשום אישות **[לא]**. היה מסרב בחברו שיאכל אצלו, אמר קונם לביתך שאיני נכנס, טפת צונן שאיני טועם לך, מתר לכנס לביתו ולשתות ממנו צונן,

שְׁלֵא נִתְכַּוֵּן זֶה **{לב}** אֶלֶּא לְשׁוּם אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה:

פרק ט

פרק ט - משנה א

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, פּוֹתְחִין לְאָדָם בְּכָבוֹד אָבִיו וְאִמּוֹ. וְחֻכְמִים אוֹסְרִין. אָמַר רַבִּי צְדוּקָה, עַד שֶׁפּוֹתְחִין לוֹ בְּכָבוֹד אָבִיו וְאִמּוֹ, יִפְתָּחוּ לוֹ בְּכָבוֹד הַמָּקוֹם, אִם כֵּן אֵין נִדְרִים. וּמוֹדִים חֻכְמִים לְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּדָבָר שֶׁבִינּוּ לְבִין אָבִיו וְאִמּוֹ, שֶׁפּוֹתְחִין לוֹ בְּכָבוֹד אָבִיו וְאִמּוֹ:

פרק ט - משנה ב

וְעוֹד אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, פּוֹתְחִין בְּנוֹלָד **{ד}**. וְחֻכְמִים אוֹסְרִין. כִּיצַד. אָמַר, קוֹנֵם שְׂאִינִי נְהַנֶּה לְאִישׁ פְּלוֹנִי, וְנַעֲשֶׂה סוֹפֵר, אוֹ שֶׁהָיָה מְשִׂיא אֶת בְּנוֹ בְּקִרְוֹב, וְאָמַר, אֵלּוּ הָיִיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהוּא נַעֲשֶׂה סוֹפֵר אוֹ שֶׁהוּא מְשִׂיא אֶת בְּנוֹ בְּקִרְוֹב, לֹא הָיִיתִי נוֹדֵר. קוֹנֵם לְבֵית זֶה שְׂאִינִי נִכְנָס, וְנַעֲשֶׂה בֵּית הַכְּנֶסֶת, וְאָמַר, אֵלּוּ הָיִיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהוּא נַעֲשֶׂה בֵּית הַכְּנֶסֶת לֹא הָיִיתִי נוֹדֵר, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מִתִּיר **{ה}**, וְחֻכְמִים אוֹסְרִין:

פרק ט - משנה ג

רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהֵן כְּנוֹלָד וְאִינֶן כְּנוֹלָד, וְאִין חֻכְמִים מוֹדִים לוֹ. כִּיצַד. אָמַר, קוֹנֵם שְׂאִינִי נוֹשֵׂא אֶת פְּלוֹנִית, שֶׁאֲבִיהָ רָע. אָמְרוּ לוֹ, מִת

או שְׁעָשָׂה תְּשׁוּבָה. קוֹנֵם לְבֵית זֶה שְׂאִינִי נִכְנָס, שֶׁהַכֶּלֶב רַע בְּתוֹכוֹ אוֹ שֶׁהִנְחֵשׁ בְּתוֹכוֹ. אָמְרוּ לוֹ, מִתְּ הַכֶּלֶב [ז] אוֹ שֶׁנִּהְרַג הִנְחֵשׁ, הֲרִי הוּן כְּנוֹלָד וְאִינֹן כְּנוֹלָד, וְאִין חֲכָמִים מוֹדִים לוֹ:

פרק ט - משנה ד

וְעוֹד אָמַר רַבִּי מֵאִיר [ח] פּוֹתְחִין לוֹ מִן הַכְּתוּב שֶׁבִּתְּוֹרָה וְאוֹמְרִים לוֹ, אֱלוֹ הֵייתָ יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה עוֹבֵר עַל לֹא תִקָּם [ט] וְעַל לֹא תִטֹּר (ויקרא יט), וְעַל לֹא תִשָּׂא אֶת אַחִידָ בְּלִבְבָךָ (שם), וְאַהֲבַת לְרַעַךְ כְּמוֹךָ (שם), וְחֵי אַחִידָ עִמָּךְ (שם כה), שְׂמָא יַעֲנִי וְאִין אֵתָה [י] יָכוֹל לְפָרְנָסוֹ. אָמַר, אֱלוֹ הֵייתָ יוֹדֵעַ שֶׁהוּא כֹן, לֹא הֵייתָ נוֹדֵר, הֲרִי זֶה מִתֵּר:

פרק ט - משנה ה

פּוֹתְחִין לְאָדָם בְּכִתְּבַת אִשְׁתּוֹ. וּמַעֲשֵׂה בְּאֶחָד שֶׁנִּדְרַ מֵאִשְׁתּוֹ הִנָּאָה וְהֵייתָ כְּתִבְתָּה אַרְבַּע מֵאוֹת דִּינָרִין, וּבָא לְפָנֵי רַבִּי עֲקִיבָא וְחִיבּוֹ לִתְּנוּ לָהּ כְּתִבְתָּה. אָמַר לוֹ, רַבִּי, שְׂמָנָה מֵאוֹת דִּינָרִין הִנִּיחַ אֲבָא, וְנָטַל אַחִי אַרְבַּע מֵאוֹת וְאִנִּי אַרְבַּע מֵאוֹת, לֹא דִיָּה שֶׁתִּטַּל הִיא מֵאֲתִים, וְאִנִּי מֵאֲתִים. אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא, אֲפֹלוֹ אֵתָה מוֹכֵר שְׁעַר רֵאשֶׁךְ [יב], אֵתָה נוֹתֵן לָהּ כְּתִבְתָּה. אָמַר לוֹ, אֱלוֹ הֵייתָ יוֹדֵעַ שֶׁהוּא כֹן, לֹא הֵייתָ נוֹדֵר, וְהֵתִירָה רַבִּי עֲקִיבָא:

פרק ט - משנה ו

פּוֹתְחִין בְּיָמִים טוֹבִים וּבְשִׁבְתוֹת. בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ אוֹמְרִים, אוֹתָן הֵימִים מִתְּרִין וּשְׂאָר כָּל הֵימִים אֲסוּרִין, עַד שֶׁבָּא רַבִּי עֲקִיבָא וְלָמַד, שֶׁהִנְדָּר שֶׁהִתֵּר מִקְצָתוֹ [יד], הִתֵּר כָּלוֹ:

פרק ט - משנה ז

כיצד. אמר, קונם שאיני נהנה לכלכם, הטר אחד מהן, הטרן כלן. שאיני נהנה לזה ולזה, הטר הראשון, הטרן כלן. הטר האחרון, האחרון מטר, וכלן אסורין. הטר האמצעי, הימנו ולמטה מטר, הימנו ולמעלה אסור. שאיני נהנה לזה קרבן ולזה קרבן, צריכין פתח לכל אחד ואחד:

פרק ט - משנה ח

קונם יין [ז] שאיני טועם, שהיין רע למעים, אמרו לו, והלא המיין יפה [יח] למעים, הטר במיין. ולא במיין בלבד הטר, אלא בכל היין. קונם בצל שאיני טועם, שהבצל רע ללב. אמרו לו, הלא הכפרי יפה ללב, הטר בכפרי. ולא בכפרי בלבד הטר, אלא בכל הבצלים. מעשה היה, והתירו רבי מאיר בכל הבצלים:

פרק ט - משנה ט

פותחין לאדם בכבוד עצמו ובכבוד בניו. אומרים לו, אלו היית יודע שלמחר אומרין עליך כך היא וסתו של פלוני, מגרש את נשיו, ועל בנותיך [כ] יהיו אומרין בנות גרושות הן, מה ראתה [כא] אמן של אלו להתגרש, ואמר, אלו הייתי יודע שכן, לא הייתי נודר, הרי זה מטר [כב]:

פרק ט - משנה י

קונם שאיני נושא את פלונית כעורה, והרי היא נאה. שחורה, והרי היא לבנה. קצרה, והרי היא ארכה, מטר בה. לא מפני שהיא כעורה ונעשית נאה, שחורה ונעשית לבנה, קצרה ונעשית ארכה, אלא שהנדר טעות.

וּמַעֲשֵׂה בְּאֶחָד שֶׁנֶּדֶר מִבֵּית אַחֻתוֹ הִנָּיָה, וְהִכְנִיסוּהָ לְבֵית רַבִּי יִשְׁמָעֵאל וַיְפִיחַ. אָמַר לוֹ רַבִּי יִשְׁמָעֵאל, בְּנִי, לָזוֹ נִדְרָתָּ. אָמַר לוֹ, לָאוּ. וְהִתִּירוּ רַבִּי יִשְׁמָעֵאל. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה בָּכָה רַבִּי יִשְׁמָעֵאל וְאָמַר, בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל נְאוֹת הֵן, אֲלֵא שֶׁהַעֲנִיּוֹת מְנוֹלָתָן. וַיִּשְׁמַת רַבִּי יִשְׁמָעֵאל, הָיוּ בָנוֹת יִשְׂרָאֵל נוֹשְׂאוֹת קִינָה וְאוֹמְרוֹת, בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל רַבִּי יִשְׁמָעֵאל בְּכִינָה. וְכֵן הוּא אוֹמֵר בְּשֵׁאוֹל (שְׂמוּאֵל ב א) בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל שֵׁאוֹל {כד} בְּכִינָה:

פרק

משנה א

-

פרק

נִעְרָה הַמְאֲרָסָה, אָבִיהָ {א} וּבַעֲלָהּ מְפָרִין נִדְרֶיהָ. הֵפֵר הָאֵב וְלֹא הֵפֵר {ב}, הִבְעֵל, הֵפֵר הַבַּעַל וְלֹא הֵפֵר הָאֵב, אֵינּוּ מוֹפֵר, וְאִין צָרִיךְ לוֹמַר שְׂקִים אֶחָד מֵהֶן:

משנה ב

-

פרק

מֵת הָאֵב, לֹא נִתְרוֹקְנָה {ד} רְשׁוֹת לַבַּעַל. מֵת הַבַּעַל, נִתְרוֹקְנָה רְשׁוֹת לָאֵב. בָּזָה יָפָה כַּח הָאֵב מִכַּח הַבַּעַל. בְּדַבָּר אַחֵר יָפָה כַּח הַבַּעַל מִכַּח הָאֵב, שֶׁהַבַּעַל מְפָר {ו} בְּבִגְרָה, וְהָאֵב אֵינּוּ מְפָר בְּבִגְרָה:

משנה ג

-

פרק

נִדְרָה וְהִיא אַרוּסָה, נִתְגַּרְשָׁה בּוֹ בַיּוֹם, נִתְאַרְסָה בּוֹ בַיּוֹם, אֶפְלוּ לְמֵאָה,

אָבִיָּהּ וּבַעֲלָהּ הָאֲחֵרוֹן מִפְּרִין נְדָרֶיהָ. זֶה הַכָּלֵל {ט}, כֹּל שֶׁלֹּא יֵצֵאת לְרִשּׁוֹת
עֲצָמָה שְׁעָה אַחַת, אָבִיָּהּ וּבַעֲלָהּ הָאֲחֵרוֹן מִפְּרִין נְדָרֶיהָ:

פרק י - משנה ד

דָּרָךְ תִּלְמִידי חֲכָמִים, עַד שֶׁלֹּא הִיָּתָה בְּתוֹ יוֹצְאָה מֵאֶצְלוֹ, אוֹמֵר לָהּ, כָּל
נְדָרִים שֶׁנִּדְרַת בְּתוֹךְ בֵּיתִי, הֲרִי הוּן מוֹפְרִין. וְכֵן הִבְעֵל עַד שֶׁלֹּא תִכְנַס
לְרִשּׁוֹתָיו, אוֹמֵר לָהּ, כָּל נְדָרִים שֶׁנִּדְרַת עַד שֶׁלֹּא תִכְנַסִּי לְרִשּׁוֹתַי, הֲרִי הוּן
מוֹפְרִין, שְׁמִשְׁתַּכְּנַס לְרִשּׁוֹתָיו אֵינוֹ יָכוֹל לְהִפָּר:

פרק י - משנה ה

בוֹגֵרֵת שֶׁשֶׁהִתָּה שְׁנַיִם עָשָׂר חֲדָשׁ, וְאֶלְמָנָה שְׁלֹשִׁים יוֹם, רַבִּי אֶלִיעֶזֶר אוֹמֵר,
הוֹאִיל {יב} וּבַעֲלָהּ חַיֵּב בְּמִזְוֹנוֹתֶיהָ, יָפֵר. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, אֵין הִבְעֵל מִפֶּר
{יג}, עַד שֶׁתִּכְנַס לְרִשּׁוֹתָיו: {יד}

פרק י - משנה ו

שׁוֹמֵרֵת יָבָם, בֵּין לְיָבָם אֶחָד בֵּין לְשְׁנֵי יָבָמִין, רַבִּי אֶלִיעֶזֶר אוֹמֵר, יָפֵר. רַבִּי
יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, לְאֶחָד אֲבָל לֹא לְשְׁנַיִם. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, לֹא לְאֶחָד וְלֹא
לְשְׁנַיִם. אָמַר רַבִּי אֶלִיעֶזֶר, מָה אִם אִשָּׁה, שֶׁקָּנָה הוּא לְעֶצְמוֹ, הֲרִי הוּא מִפֶּר
נְדָרֶיהָ, אִשָּׁה שֶׁהִקְנִנוּ לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם, אֵינוֹ דִּין שֶׁיָּפֵר נְדָרֶיהָ. אָמַר לוֹ רַבִּי
עֲקִיבָא, לֹא, אִם אָמַרְתָּ בְּאִשָּׁה שֶׁקָּנָה הוּא לְעֶצְמוֹ, שְׂאִין לְאֲחֵרִים בָּהּ
רִשּׁוֹת, תֹּאמַר בְּאִשָּׁה שֶׁהִקְנִנוּ לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם, שְׂאִישׁ לְאֲחֵרִים בָּהּ רִשּׁוֹת. אָמַר
לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, עֲקִיבָא, דְּבָרֶיךָ בְּשְׁנֵי יָבָמִין. מָה אַתָּה מְשִׁיב עַל יָבָם אֶחָד.
אָמַר לוֹ, אֵין הִיָּבָמָה גְּמוּרָה לְיָבָם כְּשֵׁם שֶׁהָאֲרוּסָה גְּמוּרָה לְאִישָׁה:

ז משנה - י פרק

האומר לאשתו, כל הנדרים שתדרי מפאן [יח] עד שאבא ממקום פלוני, הרי הן קימין, לא אמר כלום. הרי הן מופרין, רבי אליעזר אומר, מופר. וחכמים אומרים, אינו מופר. אמר רבי אליעזר, אם הפר נדרים שבאו לכלל אסור, לא יפר נדרים שלא באו לכלל אסור. אמרו לו, הרי הוא [יט] אומר, אישה יקימנו ואישה יפרנו (במדבר ל), את שבא לכלל הקס, בא לכלל הפר. לא בא לכלל הקס, לא בא לכלל הפר:

ח משנה - י פרק

הפרת נדרים, כל היום. יש בדבר להקל ולהחמיר. כיצד. נדרה בלילי שבת, יפר בלילי שבת וביום השבת [כב] עד שתחשף. נדרה עם חשכה, מפר עד [כג] שלא תחשף. שאם חשכה ולא הפר, אינו יכול להפר:

יא פרק

א משנה - יא פרק

ואלו נדרים שהוא מפר [א], דברים שיש בהם ענוי נפש [ב], אם ארחה ואם לא ארחה, אם אתקשט [ג] ואם לא אתקשט. אמר רבי יוסי, אין אלו נדרים ענוי נפש [ד]:

פרק יא - משנה ב

וְאֵלוּ הֵם נְדָרֵי עֲנוּי נֶפֶשׁ. אָמְרָה, קוֹנֵם פְּרוֹת **{ז}** הַעוֹלָם עָלַי, הֲרִי זֶה יָכוֹל לְהַפִּיר. פְּרוֹת מְדִינָה עָלַי, יָבִיא לָהּ מִמְדִּינָה אַחֲרֶת. פְּרוֹת חֲנוּנִי זֶה עָלַי, אֵינּוּ יָכוֹל לְהַפִּיר. וְאִם לֹא הִיָּתָה פְּרֻנְסָתוֹ אֶלָּא מִמְּנוּ, הֲרִי זֶה יִפֶּר, דְּבָרֵי רַבִּי יוֹסִי:

פרק יא - משנה ג

קוֹנֵם שְׂאִינִי נְהַנֶּה לְבָרִיּוֹת **{יב}**, אֵינּוּ יָכוֹל לְהַפִּיר, וְיִכּוֹלָה הִיא לְהַנּוֹת בְּלִקְט **{יד}** וּבְשִׂכְחָה וּבִפְאָה. קוֹנֵם כְּהֻנִּים **{טז}** וְלוֹיִם נְהַנִּים לִי, יִטְלוּ עַל כְּרָחוּ **{יז}**. כְּהֻנִּים אֵלוּ וְלוֹיִם אֵלוּ נְהַנִּים לִי, יִטְלוּ אַחֲרַיִם **{יח}**:

פרק יא - משנה ד

קוֹנֵם שְׂאִינִי עוֹשֶׂה עַל פִּי אָבָא, וְעַל פִּי אָבִיךָ, וְעַל פִּי אַחִי, וְעַל פִּי אַחִיךָ, אֵינּוּ יָכוֹל לְהַפִּיר. שְׂאִינִי עוֹשֶׂה עַל פִּיךָ, אֵינּוּ צָרִיךְ לְהַפִּיר. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, יִפֶּר, שְׂמָא תַעֲדִיף **{כא}** עָלָיו יוֹתֵר מִן הָרְאוּי לוֹ. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אוֹמֵר, יִפֶּר, שְׂמָא יִגְרַשְׁנָה וְתִהִי אֶסוּרָה עָלָיו:

פרק יא - משנה ה

נְדָרָה אֲשֶׁתּוֹ וְסָבוּר שֶׁנְּדָרָה בְּתוֹ **{כד}**, נְדָרָה בְּתוֹ וְסָבוּר שֶׁנְּדָרָה אֲשֶׁתּוֹ, נְדָרָה בְּנִזִּיר וְסָבוּר שֶׁנְּדָרָה בְּקָרְבָּן, נְדָרָה בְּקָרְבָּן וְסָבוּר שֶׁנְּדָרָה בְּנִזִּיר, נְדָרָה מִן הַתְּאֵנִים וְסָבוּר שֶׁנְּדָרָה מִן הָעֲנָבִים, נְדָרָה מִן הָעֲנָבִים וְסָבוּר שֶׁנְּדָרָה מִן הַתְּאֵנִים, הֲרִי זֶה יִחְזֹר וְיִפֶּר:

פרק יא - משנה ו

אמרה, קונם תאנים וענבים אלו שאיני **כז** טועמת, קים לתאנים, פלו קים. הפר לתאנים, אינו מופר עד שיפר אף לענבים. אמרה, קונם תאנים שאיני טועמת וענבים שאיני טועמת, הרי אלו שני נדרים **לז**:

פרק יא - משנה ז

יודע אני שיש נדרים, אבל איני יודע שיש מפרין, יפר. יודע אני שיש מפרין אבל איני יודע שזה נדר, רבי מאיר אומר, לא יפר, וחכמים אומרים, יפר:

פרק יא - משנה ח

המדר הנאה מחתנו **לא** והוא רוצה לתת לבתו מעות **לב**, אומר לה, הרי המעות האלו נתונים לך במתנה ובלבד שלא יהא לבעלך רשות בהן, אלא **לג** מה שאת נושאת ונותנת בפניך:

פרק יא - משנה ט

ונדר אלמנה וגרושה יקום עליה (במדבר ל). כיצד. אמרה, הריני נזירה לאחר שלשים יום, אף על פי שנשאת בתוך שלשים יום, אינו יכול להפר. נדרה והיא ברשות הבעל, מפר לה. כיצד. אמרה, הריני נזירה לאחר שלשים, אף על פי שנתאלמנה או נתגרשה בתוך שלשים, הרי זה מופר. נדרה בו ביום **לד**, נתגרשה בו ביום, החזירה בו ביום, אינו יכול להפר. זה הפלל **לו**, כל שיצאת לרשות עצמה שעה אחת, אינו יכול להפר:

פרק יא - משנה י

תשע נְעוּרוֹת, נְדָרֵיהֶן קִיָּמִין. בּוֹגְרֵת וְהִיא יְתוּמָה, נְעָרָה וּבְגָרָה וְהִיא יְתוּמָה, נְעָרָה שְׁלֹא בְגָרָה וְהִיא יְתוּמָה, בּוֹגְרֵת וּמֵת אָבִיהָ, נְעָרָה בּוֹגְרֵת וּמֵת אָבִיהָ, נְעָרָה שְׁלֹא בְגָרָה וּמֵת אָבִיהָ, נְעָרָה שְׁמֵת אָבִיהָ וּמִשְׁמֵת אָבִיהָ בְּגָרָה, בּוֹגְרֵת וְאָבִיהָ קָיָם, נְעָרָה בּוֹגְרֵת וְאָבִיהָ קָיָם. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִף הַמְּשִׂיא בְּתוֹ הַקְּטָנָה, וְנִתְּאֲלָמְנָה אוֹ נִתְּגַרְשָׁה וְחִזְרָה אֶצְלוֹ, עֲדִין הִיא נְעָרָה {לט}:

פרק יא - משנה יא

קוֹנָם שְׂאִינִי נְהַנִּית לְאָבָא וּלְאָבִידָא אִם עוֹשָׂה אֲנִי עַל פִּידָא, שְׂאִינִי נְהַנִּית לָךְ אִם עוֹשָׂה אֲנִי עַל פִּי אָבָא, וְעַל פִּי אָבִידָא, הֲרִי זֶה יָפֵר:

פרק יב - משנה יב

בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ אוֹמְרִים, שְׁלֹשׁ נָשִׁים יוֹצְאוֹת וְנוֹטְלוֹת כְּתֻבָּה, הָאוֹמְרֵת טְמֵאָה אֲנִי לָךְ, שְׂמִים בֵּינִי לְבִינְךָ, נְטוּלָה אֲנִי מִן הַיְהוּדִים. חִזְרוּ לוֹמַר, שְׁלֹא תִּהְיֶה אִשָּׁה נוֹתֶנֶת עֵינֶיהָ בְּאַחַר {מד} וּמְקַלְקֶלֶת עַל בַּעְלָהּ. אֶלָּא הָאוֹמְרֵת טְמֵאָה אֲנִי לָךְ, תָּבִיא רְאִיָּה {מה} לְדַבְרֶיהָ. שְׂמִים בֵּינִי לְבִינְךָ, יַעֲשׂוּ דָרָךְ בְּקִשָּׁה. נְטוּלָה אֲנִי מִן הַיְהוּדִים, יָפֵר חֶלְקוֹ, וְתִּהְיֶה מְשַׁמְשֶׁתוֹ, וְתִּהְיֶה נְטוּלָה {מו} מִן הַיְהוּדִים: